

Posudek diplomové práce
Leopardiho Zibaldone,
kterou předložila bc. Nikola Příkrylová
na oboru italianistika URS FFUK v lednu 2018

Rozhodnutí věnovat práci deníku italského básníka, prozaika a myslitele Giacoma Leopardiho, který čítá něco málo před 4500 stran, s sebou nese odvahu i značná rizika. Hned úvodem mohu konstatovat, že Nikole Příkrylové se její odvaha vyplatila a hrozícím nebezpečím se vyhnula. To největší spočívalo v chaotičnosti či nesoudržnosti výkladu, Leopardiho „hypertext“ je monument a není snadné jej přehledně číst, natožpak o něm přehledně referovat. Diplomantka si byla vědoma toho, že nemůže detailně zpracovat všechny myšlenky, které v deníku zazní, rozhodla se proto vybrat šest konstantních a návratných témat, které jednak vystihují Leopardiho filozofii, jednak zachycují vývoj jeho koncepce světa a umění, jednak jsou svázány s tím, co bychom mohli nazvat autorovou poetikou.

Práci postavila na autobiografickém podloží veškeré Leopardiho tvorby, k čemuž jí posloužil i výborně napsaný umělcův životopis. Nešlo jí jen o suchopárné výčty událostí, dat a děl, nýbrž modeluje Leopardiho živý portrét s cílem ukázat, jakým způsobem se v jeho díle skutečnost zrcadlila, jak je ovlivňovala. Přesvědčivě dokazuje, že vztah reality a fikce není jednosměrný, což bude tematizováno zejména později, u modernistů. Zásadní je i postřeh, že příčinu Leopardiho pesimismů nelze vidět jen ve fyzickém handicapu a přísné, autoritativní výchově. Umělec překonává svazující individualismus a vtiskuje osobním traumatům obecnější platnost.

Z dobře zvolené sekundární literatury se opírá zejména o práce Luigiho Blasucciho, kapitulu o způsobech pohledu na Zibaldone opírá práce o jím navržené čtyři způsoby čtení. Její diplomová práce je ale samostatná a původní, zejména v analytických částech rozhodně nemá kompilativní charakter. Její intertextuální čtení Leopardiho deníku s neustálým zřetelem

na spojnice vedoucí k jeho básnickým i prozaickým textům podtrhuje myšlenkovou i výrazovou provázanost Leopardiho tvůrčího univerza. Třebaže psaní deníku nebylo pravidelně rozloženo do celého trvání autorova krátkého života, zachycuje zejména období, které bylo mimořádně plodné a v němž vznikla většina jeho děl. Proto je odůvodněné přisuzovat *Zibaldone* centrální a klíčovou pozici pro proniknutí do celé jeho tvorby.

Závěrem: Nikola Příkrylová napsala skutečně vyžralou, nadstandardní práci a svůj nelehký úkol zvládla na výbornou. Navíc lehce a přesně stylizuje, i překladové pasáže jsou velmi pěkně zvládnuté. K obhajobě ji proto vřele doporučuji a hodnotím ji samozřejmě jako výbornou.

V Praze dne 24. ledna 2018

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.